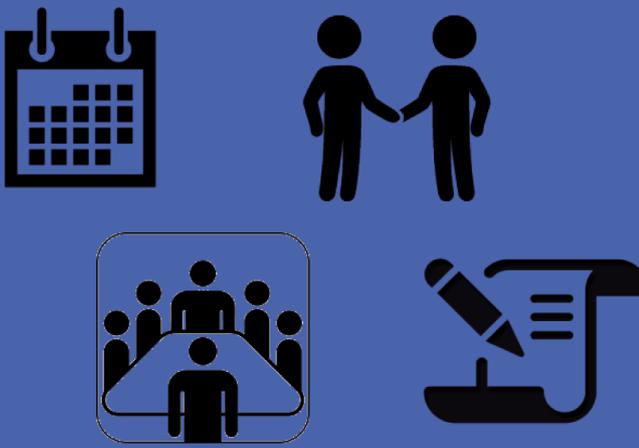

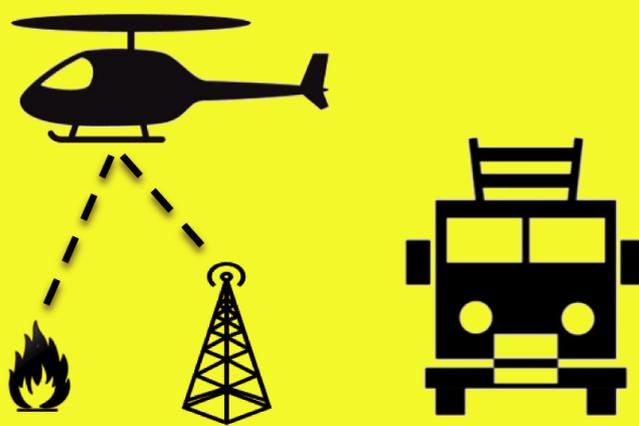
ចំណុចសំខាន់ៗនៃគោលការណ៍ណែនាំ

ការទប់ស្កាត់

Icons illustrating prevention: a calendar, two people shaking hands, a meeting, and a document with a pencil.

ការត្រៀមលក្ខណៈទុកជាមុន

Icons illustrating preparedness: a helicopter, a fire, a radio tower, and a bus.

គោលការណ៍ណែនាំអាស៊ានស្តីពីការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះនៅតំបន់ដីមមោក

one vision
one identity
one community

ការឆ្លើយតប

Icon illustrating response: a person using a hose to extinguish a fire.

ការស្តារឡើងវិញ

Icon illustrating recovery: a forest with trees and birds.

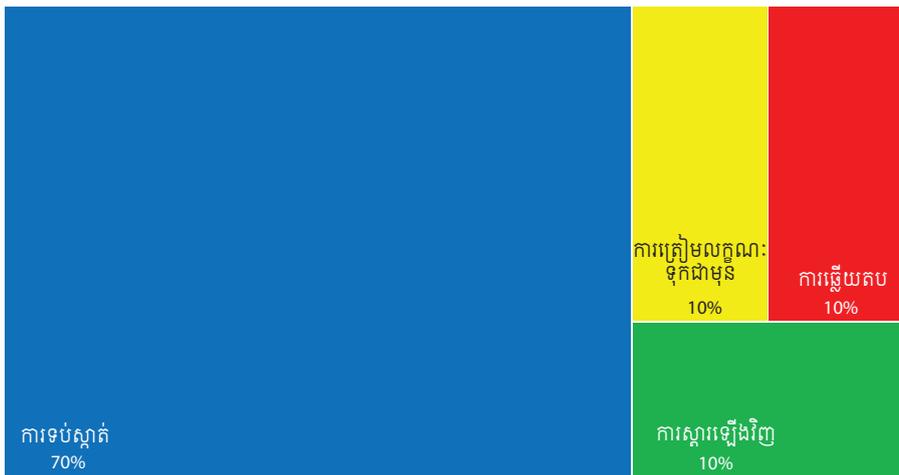
តើអ្វីទៅការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះតាមបែបចម្រុះ?

ការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះតាមបែបចម្រុះ (IFM) មានគោលបំណងដោះស្រាយបញ្ហាដែលបង្កឡើងដោយភ្លើងឆេះដោយចៃដន្យនៅក្នុងបរិបទនៃប្រព័ន្ធធម្មជាតិ និងសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ដោយបញ្ចូលគ្នារវាងសមាសភាគ ដូចជា៖ ការទប់ស្កាត់ ការត្រៀមលក្ខណៈទុកជាមុន ការឆ្លើយតប និងការស្តារឡើងវិញ (PPRR) ក្នុងការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះបានណែនាំឱ្យអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់អនុវត្តសកម្មភាពសមស្របទៅតាមពេលវេលា និងកម្រិត ដើម្បីត្រៀមលក្ខណៈទុកជាមុន និងដើម្បីគ្រប់គ្រងស្ថានភាពភ្លើងឆេះ។

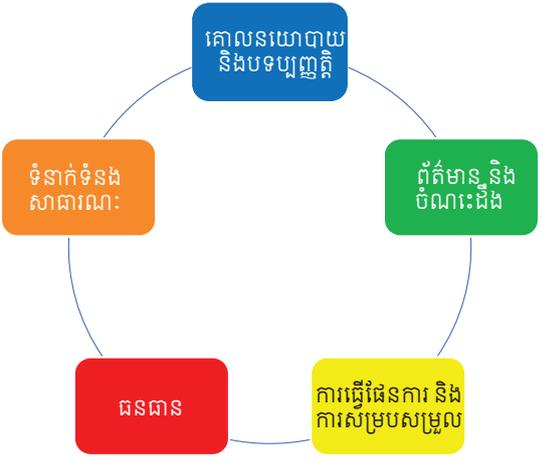
រដ្ឋនៃការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះតាមបែបចម្រុះ

បច្ចុប្បន្ននេះ ធនធានដែលបានបែងចែកសម្រាប់ការទប់ស្កាត់គឺពុំគ្រប់គ្រាន់។ IFM ណែនាំឱ្យបែងចែកធនធាន 70% សម្រាប់ការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះ និងបែងចែកធនធានដែលនៅសល់សម្រាប់ការត្រៀមលក្ខណៈទុកជាមុន ការឆ្លើយតប និងការស្តារឡើងវិញ។ ការគ្រប់គ្រងជលសាស្ត្រ គឺជាផ្នែកមួយ ដ៏សំខាន់បំផុត ក្នុងការធានានិរន្តរភាពនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតំបន់ដីមេរោក និងការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះ។ នៅក្នុងស្ថានភាពដែលមិនមានការរំខាន តំបន់ដីមេរោកទាំងនោះកម្រនឹងឆេះណាស់។

រចនាសម្ព័ន្ធ

គោលការណ៍ណែនាំផ្ដោតលើប្រធានបទចំនួនប្រាំដែលមានទំនាក់ទំនងគ្នា៖ ១) គោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិ ២) ព័ត៌មាន និងចំណេះដឹង ៣) ការធ្វើផែនការ និងការសម្របសម្រួល ៤) ធនធាន និង ៥) ទំនាក់ទំនងសាធារណៈ។ ជាពិសេសសម្រាប់ការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះ ប្រធានបទបន្ថែមមួយទៀតនោះគឺ វិធានការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះនៅតំបន់ដីមេកា ។

ពាណិជ្ជកម្មគឺមិនមែនជាការអនុវត្តប្រកបដោយនិរន្តរភាពនោះទេ។ ការកំណត់តំបន់សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ដីដែលសមស្របគួរតែមានការគិតគូរពីការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ដីមេកាឱ្យបានតិចបំផុតសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ។ អង្គការសម្រាប់គ្រប់គ្រងជលសាស្ត្រគួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីរក្សាកម្រិតទឹកឱ្យបានសមស្រប និងកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះចំពោះការបាក់ស្រុតតំបន់ដីមេកា។ ជាចុងក្រោយ តំបន់ដីមេកាចាំបាច់ត្រូវតែចាត់ទុកថាជាផ្នែករួមបញ្ចូលមួយដ៏សំខាន់នៅក្នុងការការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតំបន់ទេសភាពទំនាប និងតំបន់ឆ្នេរ។

វិធានការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះនៅតំបន់ដីមេកា

វាពិតជាសំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះតាមរយៈការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងដី និងទឹក ព្រមទាំងការលើកកម្ពស់វិធីសាស្ត្រក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍដី ដែលអាចជួយកាត់បន្ថយហានិភ័យដែលបង្កឱ្យមានភ្លើងឆេះ។ វិធីសាស្ត្រដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងន័យនេះ គឺការគ្រប់គ្រងទឹក។ លើសពីនេះទៅទៀត ការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធកម្មជាជាងការដាំដំណាំប្រចាំឆ្នាំ ក៏អាចជួយទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះនៅតំបន់ដីមេកា និងជួយបង្កើនប្រាក់ចំណូលផងដែរ ដែលអាចចូលរួមក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃភ្លើងឆេះផងដែរ។

ព័ត៌មាន និងចំណេះដឹង

ការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាពរបស់តំបន់ដីជាគន្លឹះសម្រាប់អ្នកសម្រេចចិត្តក្នុងការ រៀបចំផែនការ និងបែងចែកធនធាន។ ដូច្នេះ ព័ត៌មានអំពីលក្ខណៈភូមិសាស្ត្រនៃដី ផ្លូវ រុក្ខជាតិ ដី ប្រវត្តិនៃភ្លើងឆេះ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ប្រជាសាស្ត្រ ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងកម្មសិទ្ធិដីត្រូវតែមានការប្រមូល និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព។ របាយការណ៍គួរតែត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីស្វែងយល់ពីដើមហេតុ លក្ខណៈតំបន់ និងផលប៉ះពាល់បន្ទាប់ពីមានភ្លើងឆេះ។ ទិន្នន័យគួរតែត្រូវបានវិភាគដើម្បីផ្តល់ជាបឋមសម្រាប់ធ្វើការគ្រប់គ្រង និង ត្រួតពិនិត្យឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនាពេលអនាគត។

ការទប់ស្កាត់

គោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិ

ការដាក់ចេញនូវបទប្បញ្ញត្តិ និងគោលនយោបាយថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ការការពារ និងការប្រើប្រាស់តំបន់ដីមេកាប្រកបដោយនិរន្តរភាពគឺជាជំហានសំខាន់ដំបូងដើម្បីឆ្ពោះទៅរកការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះ នៅតំបន់ដីមេកា។ គោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងនោះ ត្រូវមានវិធីសាស្ត្រប្រកបដោយគុណភាពដើម្បីបង្ហាញ ថាការបង្ការទឹកចេញពីតំបន់ដីមេកា ក្នុងគោលបំណងធ្វើកសិកម្មជាលក្ខណៈ

- កំណត់សិទ្ធិកាន់កាប់ដីឱ្យបានច្បាស់លាស់
- បញ្ចូលការគ្រប់គ្រងតំបន់ដីមេកាទៅក្នុងផ្នែកជលសាស្ត្រដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់ដែនដី
- តម្រូវឱ្យមានការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិ និងការធ្វើសវនកម្ម

- អប់រំប្រជាពលរដ្ឋអំពីការប្រើប្រាស់ភ្លើងឆេះត្រឹមត្រូវដែលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពដោយការបំពុលផ្សែងអុីពូ បង្កើតការយល់ដឹងតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម និងកម្មវិធីចំគោលដៅ
- ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីបច្ចេកទេស និងឧបករណ៍ក្នុងការគ្រប់គ្រងដី ដោយពុំមានការប្រើប្រាស់ភ្លើង

- វិធានការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះតាមរយៈធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការគ្រប់គ្រងដី និងទឹក ព្រមទាំងការលើកទឹកចិត្តចំពោះវិធីសាស្ត្រក្នុងការគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍដីដែលកាត់បន្ថយហានិភ័យភ្លើងឆេះ។
- វិធីសាស្ត្រដ៏សំខាន់បំផុតគឺការគ្រប់គ្រងទឹក
- ការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះតំបន់ដីមេកាដោយលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការអនុវត្តប្រព័ន្ធកម្មជាជាងការដាំដំណាំប្រមូលផលប្រចាំឆ្នាំ។

- ការគ្រប់គ្រងយ៉ាងសកម្មលើប្រព័ន្ធជលសាស្ត្រតំបន់ដីមេកា តាមរយៈការទប់ប្រឡាយ ការបិទប្រឡាយ និងការផ្លាស់ប្តូរការប្រើប្រាស់ដីតាមប្រព័ន្ធដំណាំដែលត្រូវការប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹក
- អភិវឌ្ឍ និងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល - ឧទា. ការអនុវត្តកសិកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ការរៀបចំផែនការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះ ការរៀបចំផ្លូវផ្លែដើម្បីទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះ យន្តការបន្ថែមសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងដីឱ្យមានភ្លើងឆេះ
- ចាត់តាំងមន្ត្រីទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះ ដែលធ្វើការក្នុងមូលដ្ឋាន និងមានការសម្របសម្រួលសកម្មភាពនៅទូទាំងតំបន់ទេសភាពដោយក្រុមការងារអន្តរស្ថាប័ន

- ប្រវត្តិភ្លើងឆេះនៅក្នុងតំបន់ទេសភាពលក្ខណៈនិងចំណេះដឹងនៃការប្រើប្រាស់ភ្លើង
- សហគមន៍ - ប្រជាសាស្ត្រ ចំនួនសហគមន៍ ទំហំ ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម
- ការរៀបចំផែនការទប់ស្កាត់ទេសភាព សណ្ឋានដី សារពើកណ្តុរុក្ខជាតិ ផ្លូវ ទន្លេ ចំណុចទឹក និងផ្សេងៗទៀត
- រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះតាមបែបប្រមូល (IFM) ដែលមានការបញ្ចូលផែនការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះតាមសហគមន៍ និងសម្របសម្រួលសកម្មភាពក្នុងចំណោមភាគីពាក់ព័ន្ធ
- បង្កើតក្រុមការងារអន្តរស្ថាប័ន (រដ្ឋាភិបាល ក្រុមហ៊ុនឯកជន និងសហគមន៍) និងតែងតាំងអ្នកដឹកនាំ ដើម្បីសម្របសម្រួលក្រុមការងារអន្តរស្ថាប័ននេះក្នុងកិច្ចការទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះ
- រៀបចំប្រព័ន្ធបញ្ជាពេលមានឧប្បត្តិហេតុជាមុន ដើម្បីរៀបចំការឆ្លើយតបសមស្រប

ការធ្វើផែនការ និងការសម្របសម្រួល

ទាមទារឱ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការបញ្ចូលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការសម្របសម្រួលដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ ការល្អិតជាញឹកញាប់លើតំបន់ដែលចាត់ទុកថាមានហានិភ័យខ្ពស់ ដោយប្រព័ន្ធវាយតម្លៃគ្រោះថ្នាក់ពីភ្លើងឆេះ (FDRS) គួរតែត្រូវបានធ្វើឡើង។

ធនធាន

ការផ្គត់ផ្គង់ឧបករណ៍ពន្លត់ភ្លើងឆេះ រួមទាំងបរិក្ខារ និងសម្ភារប្រើប្រាស់ត្រូវមានភាពសមស្របនឹងលក្ខណៈភូមិសាស្ត្រ ហើយត្រូវថែទាំ និងទិញស្តុកទុកឡើងវិញនៅពេលប្រើប្រាស់រួច។ វត្ថុបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះតំបន់ដីមមោក គឺមានសារៈសំខាន់ និងតម្រូវឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងទៅនឹងព័ត៌មានលម្អិតជាច្រើនដូចជា សម្ភារ ពេលវេលានៃការបណ្តុះបណ្តាល និងការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស ពេលគឺនរណាបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល និងក្នុងគោលបំណងអ្វី។

ការអប់រំផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ

ក្រុមការងារអប់រំផ្សព្វផ្សាយក្នុងអង្គការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះត្រូវតែដឹងអំពីតម្រូវការរបស់សាធារណៈជន និងផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដោយមិនបង្កឱ្យមានភាពអាសន្នដល់សហគមន៍។ លើសពីនេះទៀតពួកគេក៏ត្រូវដកស្រង់ និងផ្ទេរព័ត៌មានទៅ អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីគ្រប់គ្រងស្ថានភាពបន្ទាន់នានា។

ពន្លត់ភ្លើង និងការខាតបង់ដោយសារភ្លើងឆេះ។ ការឆ្លើយតបបានកាន់តែលឿនចំពោះបញ្ហាភ្លើងឆេះនៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូង ធ្វើឱ្យមានការចំណាយទាបក្នុងការពន្លត់ភ្លើង។ ដូច្នេះ ជាការល្អ គួរតែបែងចែកធនធានឱ្យបានសមស្របដើម្បីធ្វើការពន្លត់ភ្លើងឱ្យបានភ្លាមៗ មុននឹងមានការរាលដាលធំៗ

ព័ត៌មាន និងចំណេះដឹង

ផែនទីនៃតំបន់ដែលមានហានិភ័យភ្លើងឆេះខ្ពស់ ទីតាំងអ្នកពន្លត់ភ្លើងឈរជើង និងទីតាំងទុកដាក់ធនធានសម្រាប់ពន្លត់ភ្លើង អាចរៀបចំឡើង និងចែកចាយដល់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធបាន។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រទេសសមាជិកអាស៊ានមានសមត្ថភាពក្នុងការព្យាករណ៍ហានិភ័យនៃភ្លើងឆេះតាមរយៈ FDRS។ FDRS ដើរតួជាប្រព័ន្ធផ្តល់ព័ត៌មានឆាប់រហ័សដើម្បីត្រៀមលក្ខណៈសម្រាប់រដ្ឋកាលដែលងាយនឹងកើតមានភ្លើងឆេះនាពេលខាងមុខ ហើយប្រទេសសមាជិកអាស៊ានក៏អាចចូលមើលព័ត៌មានអំពីតំបន់ដែលមានភ្លើងឆេះប្រចាំថ្ងៃផងដែរ។

ការធ្វើផែនការ និងការសម្របសម្រួល

សកម្មភាពនេះ រួមមានការធានាថាបុគ្គលិក/មន្ត្រីសំខាន់ៗគឺនៅប្រចាំការ ហើយធនធានគួរតែត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ភ្លាមៗនៅពេលចាំបាច់។ ហ្វឹកហាត់ និងការសាកល្បងអនុវត្តត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីធានាថាបុគ្គលិក/មន្ត្រីប្រចាំការស្វែងយល់បានច្បាស់អំពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិការស្តង់ដារ ហើយដើម្បីធានាថាឧបករណ៍គួរតែត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអនុលោមតាម FDRS។

ធនធាន

តំបន់ដីមមោក ត្រូវការធនធានបន្ថែមក្នុងការឆ្លើយតបនឹងភ្លើងឆេះជាពិសេសឧបករណ៍ឯកទេសសម្រាប់ប្រើជាមួយតំបន់ដីមមោក។ ស្វែងយល់ពីការរៀបចំផ្សេងៗ ដើម្បីទិញឧបករណ៍ទាំងនោះ។

ការត្រៀមលក្ខណៈទុកជាមុន

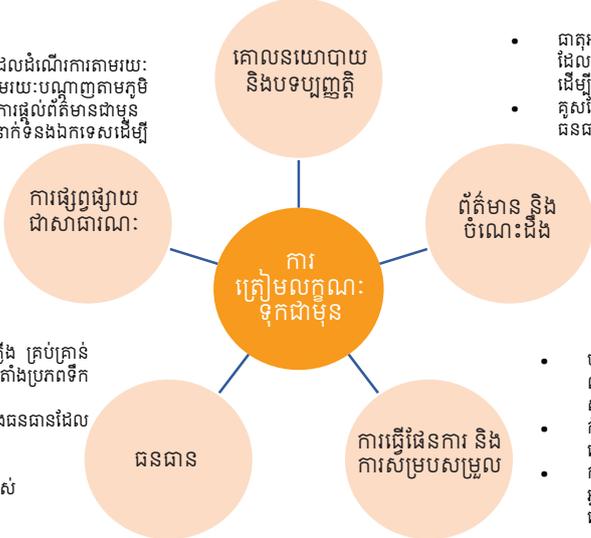
គោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិ

ការត្រៀមលក្ខណៈទុកជាមុនបានល្អ គឺមានសារៈសំខាន់ដើម្បីធានាបាននូវការឆ្លើយតបសមស្របបំផុត ដើម្បីកាត់បន្ថយការចំណាយលើការ

- បង្កើតកញ្ចប់ថវិកាដែលមានការបែងចែកជាមុននិងធានាឱ្យបាននូវលទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់មុនពេលមានភ្លើងឆេះកើតឡើង
- ដាក់ចេញនូវគោលនីតិវិធីការបែងចែកធនធានបន្ថែម (កញ្ចប់ថវិកា) ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពបន្ទាន់នៅពេលមានភ្លើងឆេះដោយ "ធ្វើការពន្លត់ភ្លាមៗ"

- បង្កើតឧបករណ៍ផ្សព្វផ្សាយជាច្រើនប្រភេទដែលដំណើរការតាមរយៈគេហទំព័រ សារជាអក្សរ កម្មវិធីទូរស័ព្ទ និងតាមរយៈបណ្តាញតាមភូមិ
- របាយការណ៍ប្រចាំថ្ងៃរបស់ FDRS សម្រាប់ការផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន
- បង្កើតបណ្តាញទូរស័ព្ទបន្ទាន់និងយន្តការទំនាក់ទំនងឯកទេសដើម្បីរាយការណ៍អំពីករណីភ្លើងឆេះ

- ធានាឱ្យបាននូវការផ្គត់ផ្គង់ឧបករណ៍ពន្លត់ភ្លើង គ្រប់គ្រាន់និងអាចប្រើប្រាស់បាននិងរៀបចំផ្លូវចូលទៅទីតាំងប្រកបទឹកសម្រាប់ការពន្លត់ភ្លើង
- ធ្វើកិច្ចសន្យាជាមុនជាមួយភាគីទីបីពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានដែលត្រូវការ (ឧ. អេស្តារ៉ាទ័រ ត្រាក់ទ័រ)
- ជួលអ្នកពន្លត់ភ្លើងបណ្តុះបណ្តាលអាសន្ន
- ពង្រឹងការហ្វឹកហ្វឺនដល់អ្នកពន្លត់ភ្លើងទាំងអស់

- ធាតុអាកាសអាកាសធាតុការវាយតម្លៃពីគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតឡើងពេលដែលមានភ្លើងឆេះ និងទិន្នន័យតំបន់ដែលមានភ្លើងឆេះ ដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីព្យាករ និងត្រៀមលក្ខណៈសម្រាប់បញ្ហាដែលនឹងកើតមាន
- គូសផែនទីតំបន់ដែលមានហានិភ័យភ្លើងឆេះខ្ពស់ និងទីតាំងដែលនៅជិតធនធានពន្លត់ភ្លើងបំផុត (រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រុមហ៊ុនឯកជន ឬសហគមន៍)

- បង្កើនសកម្មភាពត្រៀមលក្ខណៈទុកជាមុននៅពេលដែល FDRS បង្ហាញពីលក្ខខណ្ឌធាតុអាកាសក្តៅហើយស្ងួត ដូចជាការចេញល្បាតដោយមានការសហការពីអ្នកពាក់ព័ន្ធ និងឱ្យបានញឹកញាប់ជាងមុន
- កំណត់ជាមុននូវកម្រិតដែលត្រូវបែងចែកធនធានបន្ថែមទៀត ដើម្បីពន្លត់ភ្លើងភ្លាមៗនៅដំណាក់កាលដំបូងៗ
- ការហ្វឹកហ្វឺនសាកល្បង-ដើម្បីធ្វើតេស្តឧបករណ៍ទាំងអស់បង្កើនសកម្មភាពអ្នកពន្លត់ភ្លើងបង្កើតទំនាក់ទំនងនិងការសម្របសម្រួលឱ្យកាន់តែបានប្រសើរឡើងសម្រាប់ការឆ្លើយតបនឹងការគ្រប់គ្រងភ្លើងឆេះនិងប្រសិទ្ធភាពនៃ SOPs។

រៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលរួមគ្នា គឺជាវិធីមួយផ្សេងទៀតដើម្បី ចែករំលែកធនធាន និងពង្រឹងសមត្ថភាពអ្នកពាក់ព័ន្ធមុន ពេលរដូវកាលភ្លើងនេះចាប់ផ្តើម។

ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ

ការបន្តនូវការអប់រំផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ អំពីគ្រោះថ្នាក់នៃ ការប្រើប្រាស់ភ្លើងដោយធ្វេសប្រហែសអាចជួយបង្កើតទម្លាប់ ល្អក្នុងសង្គម ដើម្បីកាត់បន្ថយឧប្បត្តិហេតុភ្លើងនេះក្នុងតំបន់ ដីមមោក។ របាយការណ៍ធាតុអាកាសប្រចាំថ្ងៃ និងសេចក្តី ប្រកាសព័ត៌មានគួរតែរួមបញ្ចូលព័ត៌មាន FDRS ស្តីពីទិដ្ឋភាព ទូទៅ និងលក្ខខណ្ឌធាតុអាកាស។ ការដំឡើងផ្ទាំង FDRS និង ការជូនដំណឹងដល់សហគមន៍អំពីការប្រើប្រាស់ផ្ទាំងនេះក៏ជា ការចាំបាច់ផងដែរ។ យន្តការ និងឧបករណ៍ដើម្បីទទួលបាន ព័ត៌មាន និងមតិកែលម្អពីសាធារណជន គួរតែត្រូវបានផ្តល់ជូន។

©Rini Sulaiman/Norwegian Embassy

ការឆ្លើយតប

គោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិ

គោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការឆ្លើយតបទៅនឹងការ ពន្លត់ភ្លើង តែងតែផ្តោតលើសុចនាករអនុវត្តការងារ។ ឧទាហរណ៍ នៅពេលដែល ឃើញមានភ្លើងនេះ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីរយៈពេលរំពឹងទុកដែល អាចពន្លត់ភ្លើងក្នុងទំហំជាក់លាក់មួយអោយរលត់ទាំងស្រុងបាន អាច ប្រើជា “សុចនាករអនុវត្តការងារ”។ អាចមានការផ្តល់ជាង្វាន់ ឬការ ទទួលស្គាល់ក្នុងទម្រង់ណាមួយ ប្រសិនបើសុចនាករអនុវត្តការងារ ត្រូវសម្រេចបានដោយក្រុមការងារពន្លត់ភ្លើង ឬសហគមន៍ណាមួយ។ បន្ទាប់មកក្រុមការងារ/ក្រុមទាំងនេះអាចទទួលបានការអញ្ជើញឱ្យ ចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងចែករំលែកការអនុវត្តល្អបំផុត ដើម្បី លើកកម្ពស់សមត្ថភាពអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅទូទាំងប្រទេស។

ព័ត៌មាន និងចំណេះដឹង

របាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពភ្លើងនេះ (SitReps) មានសារៈសំខាន់ សម្រាប់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត និងការវិភាគពិតប្រាកដ។ SitRep គួរតែត្រូវបានរៀបចំជារៀងរាល់ថ្ងៃសម្រាប់បញ្ហាភ្លើងនេះ ហើយ បញ្ជូនទៅទីស្នាក់ការកណ្តាលដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពព័ត៌មាន ធនធាន និងលទ្ធផលរំពឹងទុក។ លើសពីនេះ ភ្នាក់ងារពន្លត់ភ្លើងត្រូវ តាមដានព័ត៌មានអំពី ស្ថានភាពនិងការព្យាករណ៍ធាតុអាកាស FDRS និងព័ត៌មានអំពីតំបន់ដែលមានភ្លើងនេះ។

ការធ្វើផែនការ និងការសម្របសម្រួល

ផែនការឆ្លើយតបបឋម ត្រូវតែធ្វើឡើងឱ្យបានឆាប់រហ័ស នៅពេលដែល មានការរាយការណ៍ពីករណីដែលមានភ្លើងនេះ ដោយប្រើផែនការកែន កម្លាំងដើម្បីពន្លត់ភ្លើង ដែលបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងដំណាក់កាលត្រៀម លក្ខខណ្ឌ។ បណ្តាប្រទេសក្នុងតំបន់អាស៊ានអាចប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធ បញ្ហាពេលមានឧប្បត្តិហេតុ ដើម្បីគ្រប់គ្រងក្រុមការងារពន្លត់ភ្លើងបន្ទាន់ ដូច្នេះទាំងក្រុមការងារនៃផែនការកែនកម្លាំង និងក្រុមការងារគ្រប់គ្រង បញ្ហាភ្លើងនេះអាចធ្វើការរួមគ្នាបានយ៉ាងឆាប់រហ័ស។

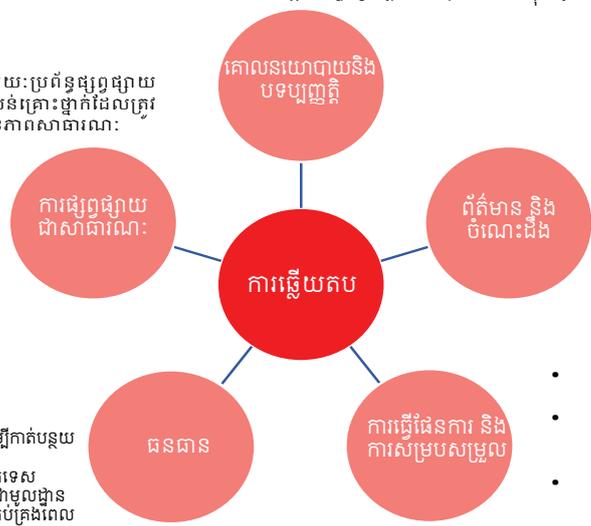
- ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ - ឧ. ព័ត៌មានថ្មីអំពីភ្លើងនេះ តំបន់គ្រោះថ្នាក់ដែលត្រូវ ជៀសវាង សារនិងការណែនាំពីសុខភាពសាធារណៈ

- បង្កើតសុចនាករអនុវត្តការងារគ្រប់គ្រង-២.ធ្វើការពន្លត់ភ្លើងក្នុងរយៈពេល កំណត់ណាមួយ កាត់បន្ថយការបង្កឱ្យមានភ្លើងនេះ/ក្នុងមួយស្រុក។ កាត់បន្ថយសន្ទនាស្តីពីស្ថានភាព PSI នៅក្នុងរដូវកាលណាមួយ

- របាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពប្រចាំថ្ងៃ (SitReps)
- ព័ត៌មានលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រអំពីភ្លើងនេះ - ២.របាយការណ៍ ធាតុអាកាសប្រចាំថ្ងៃ ការវាយតម្លៃពីគ្រោះថ្នាក់ដែលអាច កើតឡើងពេលដែលមានភ្លើងនេះប្រព័ន្ធដលសាស្ត្រស្ថានភាព ដែលអាចបង្កឱ្យមានភ្លើងនេះ

- ប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រពន្លត់ភ្លើងទាំងអស់តាមរយៈដើម្បីកាត់បន្ថយ ការចំណាយ និងការខាតបង់
- ប្រើឧបករណ៍ដែលសមស្រប និងឧបករណ៍រកទេស
- ត្រូវប្រាកដថាមានការផ្គត់ផ្គង់សម្ភារពន្លត់ភ្លើងជាមូលដ្ឋាន
- អនុវត្តប្រព័ន្ធបញ្ហាពេលមានឧប្បត្តិហេតុដើម្បីគ្រប់គ្រងពេល មានបញ្ហាភ្លើងនេះ

- ការអនុវត្ត “ផែនការឆ្លើយតបបឋម” និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធ បញ្ហាពេលមានឧប្បត្តិហេតុ
- ការរៀបចំជាបន្តបន្ទាប់នូវផែនការ “ការពន្លត់ជាចម្បង” ២.វិធី សាស្ត្រផ្អែកលើស្ថានភាពតំបន់និងការប្រើប្រាស់ទំនប់ស្តារទឹក ដើម្បី បង្កប់ទឹកពន្លត់ភ្លើង
- ការសម្របសម្រួល និងជំនួយបន្ថែម ធនធានដែលត្រៀម រួចជាស្រេចពីភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធ ដៃគូសហការ និងស្រុក ឬខេត្ត ដែលនៅជុំវិញ។

ធនធាន

ធនធានគួរតែមានសម្រាប់អនុវត្តការងារ ដូចជាឧបករណ៍ ប្រើដោយដៃ ឧបករណ៍ឯកទេស និងអ្នកដែលនឹងប្រើប្រាស់ ឧបករណ៍ទាំងនោះ។

ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ

ការជូនដំណឹងដល់សាធារណជនឱ្យបានដឹងអំពីស្ថានភាពនៅ ទីវាល និងគុណភាពខ្យល់ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ សាធារណជន ដើម្បីគេចពីតំបន់ដែលមានភ្លើងឆេះ និងកំណត់ នូវអ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់សុវត្ថិភាពរបស់ពួកគេ។

ការស្តារឡើងវិញ

គោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិ

គោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិគួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីគាំទ្រដល់ការស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៃទីតាំង ដែលបានឆេះ ព្រោះវានឹងជួយកាត់បន្ថយហានិភ័យដែលបង្ក ឱ្យមានភ្លើងឆេះនាពេលអនាគត។ លើសពីនេះទៀត វាពិតជា សំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការយកចិត្តទុកដាក់លើការគ្រប់គ្រង ដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះសុខុមាលភាពសង្គម ដោយសារ ភ្លើងឆេះនៅតំបន់ដីមេមក ជាទូទៅតែងតែកើតឡើងដោយ ការផ្លាស់ប្តូរតម្រូវការសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច។

ព័ត៌មាន និងចំណេះដឹង

គណៈបញ្ជាការគ្រប់គ្រង និងអ្នកគ្រប់គ្រងការពន្លត់ភ្លើង ត្រូវ រាយការណ៍អំពីការខូចខាត និងការបាត់បង់ដែលបណ្តាលមក ពីភ្លើងឆេះ មុនពេលបញ្ចប់ការងាររបស់ពួកគេ។ ព័ត៌មាននេះ នឹងផ្តល់ឱ្យស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលនូវការយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់ អំពីស្ថានភាពនៅទីវាល ដែលអាចធ្វើការសម្រេចចិត្តតែកាន់ ប្រសើរឡើងតាមរយៈការទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ លើការគាំទ្រដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការស្តារស្ថានភាព ក្រោយមានភ្លើងឆេះ និងដឹកនាំការកែប្រែគោលនយោបាយ

ភ្លើងឆេះរបស់ប្រទេសនៅពេលដែលចាំបាច់។ តំបន់ដែលបាន ឆេះអាចឱ្យដឹងបានតាមរយៈការប្រៀបធៀបរូបភាពពីផ្កាយរណប ឬផ្ទៃមុន និងក្រោយឧប្បត្តិហេតុភ្លើងឆេះ ដើម្បីកំណត់ពី ការបាត់បង់នូវរុក្ខជាតិ និងទំហំទីវាលដែលត្រូវបានភ្លើងឆេះ រុក្ខជាតិអស់។ ការស្វែងរកនូវមូលហេតុដែលបង្កឱ្យមានភ្លើងឆេះ គឺជាការចាំបាច់ដើម្បីកំណត់រកប្រភព និងជនល្មើសដែលបង្ក អគ្គិភ័យ។

ការធ្វើផែនការ និងការសម្របសម្រួល

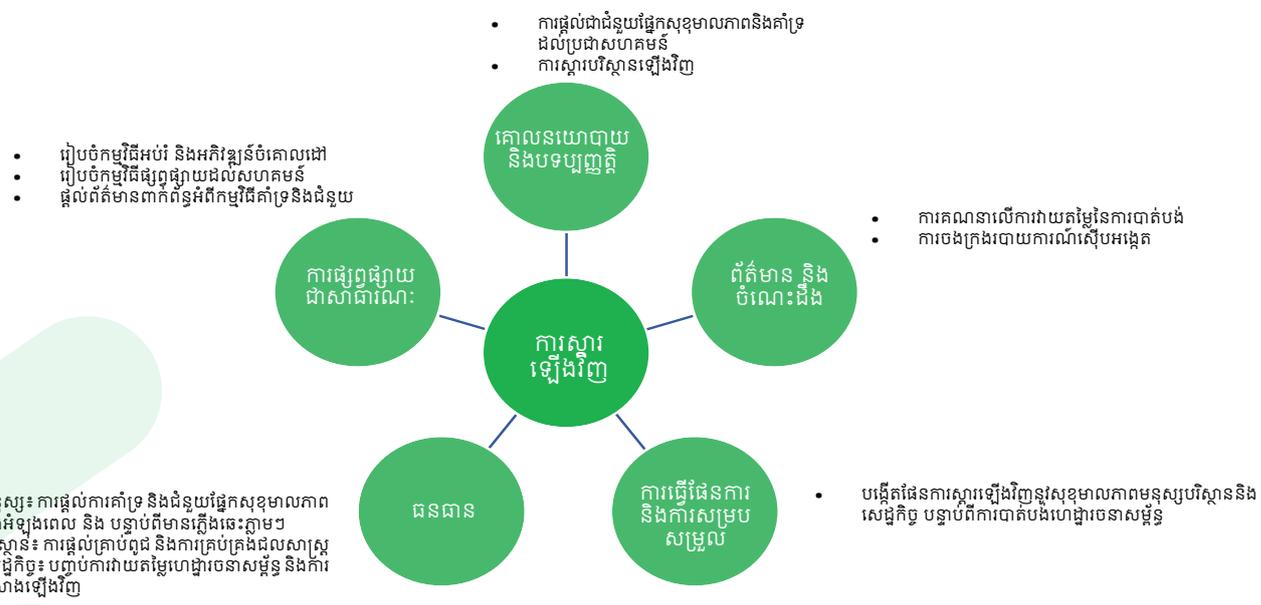
ដោយផ្អែកទៅលើទិន្នន័យដែលប្រមូលបាន ក្រុមការងារអន្តរកម្ម សិក្សាគួរតែមានការចូលរួមពីស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីវាយតម្លៃ ពីការខូចខាត និងការខាតបង់ ក៏ដូចជាធ្វើការណែនាំពីការស្តារ ស្ថានភាពតំបន់ដែលរងផលប៉ះពាល់ឡើងវិញឱ្យបានទាន់ពេល វេលា និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ដើម្បីឱ្យតំបន់នោះអាច វិលមករកសភាពដើមឡើងវិញ។ បន្ទាប់មកតំបន់ទាំងនោះគួរតែ ត្រូវបានផ្តល់អាទិភាពតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យជាក់លាក់ ដែល កំណត់ដោយគោលនយោបាយផ្ទៃក្នុង។

ធនធាន

ធនធានអាចត្រូវបានបែងចែកសម្រាប់ការស្តារតំបន់ដែលរង ផលប៉ះពាល់ ធ្វើការស្រាវជ្រាវដើម្បីកំណត់ពីវិធីសាស្ត្រដាំដុះ ល្អបំផុតដែលអាចធ្វើឡើងវិញបាន។ ប្រសិនបើអាចអនុវត្ត បាន ក្រុមការងារមនុស្សធម៌ និងសង្គមក៏គួរតែត្រូវបានយកមក ពិចារណាផងដែរ ដើម្បីបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់ជំនួយ និងគាំទ្រ ដល់សហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់។

ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ

ការចូលរួម និងការអប់រំជាសាធារណៈពីសារៈសំខាន់នៃការបន្ត ការពារ និងស្តារឡើងវិញនូវតំបន់ដីមេមកដែលរងការខូចខាត គឺជាការចាំបាច់ ដើម្បីធានាបាននូវភាពជាម្ចាស់ និងសិទ្ធិ ក្នុងការ ការពារតំបន់ដីមេមកដែលនៅសេសសល់។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង នេះអាចទទួលបានការគាំទ្រតាមរយៈការ ផ្តល់ជាព័ត៌មានពីកម្មវិធី ផ្តល់ជំនួយផ្នែកបរិស្ថាន និងសង្គមផ្សេងៗ។

ការបោះពុម្ពផ្សាយ
កំណែពេញលេញ